

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Panțîru către Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă:

La 27 februarie 2018, Tudor Panțîru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 130/6 din 12 februarie 2013, a fost numit în funcția de judecător al Curții Constituționale, iar prin Decizia Plenului Curții Constituționale din 12 mai 2017, a fost ales în funcția de Președinte al Curții Constituționale, pe un termen de 3 ani.

În vederea exercitării dreptului la asigurări sociale, reieșind din statutul judecătorului Curții Constituționale, asimilat pentru determinarea indemnizațiilor și pensiilor poziției vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție, a sesizat cu o cerere Casa Națională de Asigurări Sociale.

Urmare a nesoluționării în termen a cererii și în scopul restabilirii drepturilor violate, în instanța de judecată a fost intentată acțiunea privind anularea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei.

Prin hotărârea din 13 mai 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 26 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă integral, cu obligarea pârâtei la recalcularea, începând cu 22 februarie 2013 până la data de 31 decembrie 2013, a pensiei pentru vechimea în muncă din mărimea salariului judecătorului Curții Constituționale.

Ulterior, la 4 ianuarie 2018, prin scrisoarea nr. PCC-01/2, a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă din mărimea salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale, începând cu data de 12 mai 2017.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 11-03/03/-116 din 02 februarie 2018, cererea a fost respinsă, prezumat din lipsa temeiului ce ar justifica recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă din salariul funcției de Președinte al Curții Constituționale.

În opinia reclamantului, refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 11-03/03/-116 din 02 februarie 2018 este neîntemeiat, bazat pe interpretarea causal-extinctivă a normelor de drept material și respectiv lipsit de consistență și suport juridic, iar pe cale de consecință pasibil anulării, cu restabilirea dreptului violat și obligarea autorității emitente la calcularea pensiei pentru vechimea în muncă determinată din mărimea salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale, începând cu data de 12 mai 2017 și recalcularea ulterioară a pensiei în dependență de majorarea treptată a salariului Președintelui Curții Constituționale.

Cu referire la prevederile art. 4 alin. (6) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, reclamantul a indicat că, salariul de funcție al judecătorului din cadrul Curții Constituționale se stabilește în cuantum de 5,0 salarii medii pe economie. Totodată, în temeiul art. 5 din aceeași Lege, pentru exercitarea funcției de președinte al Curții Constituționale, titularul funcției beneficiază de un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în cuantum de 20%.

Astfel, reclamantul a solicitat instanței de judecată de a recunoaște ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă din mărimea salariului Președintelui Curții Constituționale, începând cu data de 12 mai 2017; de a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze începând cu data de 12 mai 2017 pensia pentru vechimea în muncă a reclamantului din mărimea salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale; de a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze ulterior pensia pentru vechimea în muncă a reclamantului Tudor Panțiru în dependență de majorarea treptată a salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea înaintată de Tudor Panțiru a fost admisă integral. S-a recunoscut neîntemeiat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 11-03/03-116 din 02.02.2018 privind recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă din mărimea salariului Președintelui Curții Constituționale începând cu data de 12 mai 2017. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze începând cu data de 12 mai 2017 pensia pentru vechimea în muncă a lui Tudor Panțiru din mărimea salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze ulterior pensia pentru vechimea în muncă a lui Tudor Panțiru în dependență de majorarea treptată a salariului de funcție al Președintelui Curții Constituționale, conform Legii nr. 328 din 23.12.2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel a Casei Naționale de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

La 03 august 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei,

fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu